

32002L0087

11.2.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 35/1

DIREKTIVA 2002/87/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 16. prosinca 2002.****o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽³⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽⁴⁾,

budući da:

- (1) Zakonodavstvo Zajednice propisuje sveobuhvatna pravila o bonitetnom nadzoru pojedinačnih kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava te o nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u sklopu bankarskih/investicijskih grupa ili grupa osiguravatelja, odnosno grupa koje obavljaju neku homogenu financijsku djelatnost.
- (2) Razvoj financijskog tržišta omogućuje stvaranje financijskih grupa koje pružaju usluge i proizvode u različitim sektorima financijskih tržišta, tzv. financijskim konglomeratima. Do sada nije postojao bonitetni nadzor na

razini grupe kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava, koja su dio takvog konglomerata, posebno što se tiče solventnosti i koncentracije rizika na razini konglomerata, unutargrupnih transakcija, postupka upravljanja unutarnjim rizicima na razini konglomerata i poslovnog ugleda i stručnosti uprave. Neki od ovih konglomerata ubrajaju se među najveće financijske grupe koje sudjeluju na financijskim tržištima i svoje usluge pružaju u cijelom svijetu. U slučaju da se navedeni konglomerati, a posebno kreditne institucije, društva za osiguranje i investicijska društva koja su dio takvih konglomerata, suoče s financijskim poteškoćama, stabilnost financijskog sustava mogla bi biti ozbiljno ugrožena i utjecati na pojedinačne štediške, osiguranike i ulagatelje.

- (3) Komisija je u svom Akcijskom planu za područje financijskih usluga utvrdila cijeli niz potrebnih djelovanja s ciljem ostvarivanja zajedničkog tržišta u području financijskih usluga te je najavila razvoj dodatnog zakonodavstva o bonitetnom nadzoru financijskih konglomerata, kojim će se suočiti s prazninama u važećem sektorskom zakonodavstvu i dodatnim rizicima, kako bi se osigurali pouzdani nadzorni mehanizmi nad financijskim grupama čija se financijska djelatnost proteže u više sektora. Tako visoko postavljeni cilj može se postići samo u etapama. Uspostavljanje dodatnog nadzora nad kreditnim institucijama, društvima za osiguranje i investicijskim društvima u financijskom konglomeratu predstavlja jednu etapu.

- (4) I drugi međunarodni forumi ukazali su na potrebu razvoja odgovarajućih oblika nadzora nad financijskim konglomeratima.

⁽¹⁾ SL C 213 E, 31.7.2001., str. 227.

⁽²⁾ SL C 36, 8.2.2002., str. 1.

⁽³⁾ SL C 271, 26.9.2001., str. 10.

⁽⁴⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 14. ožujka 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 12. rujna 2002. (SL C 253 E, 22.10.2002., str. 1.) i Odluka Europskog parlamenta od 20. studenoga 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

- (5) Kako bi bio učinkovit, dodatni nadzor nad kreditnim institucijama, društvima za osiguranje i investicijskim društvima u financijskom konglomeratu treba primijeniti na sve konglomerate koji imaju značajnu međusektorsku financijsku aktivnost, što je slučaj kada se dosegnu određeni pragovi, bez obzira na njihovu strukturu. Dodatni

nadzor treba obuhvatiti sve financijske aktivnosti utvrđene sektorskim financijskim zakonodavstvom i sve subjekte, uključujući i društva za upravljanje, kojima je ovo glavna djelatnost.

- (6) Prilikom odluke hoće li određeni subjekt biti isključen iz dodatnog nadzora, treba, između ostalog, imati na umu je li taj subjekt već uključen u nadzor na razini grupe, na temelju sektorskih propisa.
- (7) Nadležna tijela trebaju imati mogućnost ocijeniti financijsko stanje kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava koji su dio financijskog konglomerata na razini grupe, posebno u pogledu solventnosti (uključujući i eliminiranje višekratne uporabe vlastitog kapitala), koncentracije rizika i unutar-grupnih transakcija.
- (8) Financijskim konglomeratima često se upravlja na temelju njihovih grana djelatnosti, što se ne poklapa uvijek u potpunosti s pravnom strukturom konglomerata. S obzirom na ovaj trend, potrebno je pooštriti zahtjeve u pogledu upravljanja, posebno kada je riječ o upravljanju mješovitim financijskim holdingom.
- (9) Svi financijski konglomerati koji su predmet dodatnog nadzora trebaju imati koordinatora imenovanog iz redova nadležnih tijela.
- (10) Zadaće koordinatora ne bi trebale utjecati na zadaće i odgovornosti nadležnih tijela propisane sektorskim pravilima.
- (11) Uključena nadležna tijela, posebno koordinador, trebaju imati način kako da od poslovnih subjekata u konglomeratu, ili od drugih nadležnih tijela, dobiju podatke potrebne za provođenje dodatnog nadzora.
- (12) Treba neodgodivo poboljšati suradnju između tijela odgovornih za nadzor nad kreditnim institucijama, društvima za osiguranje i investicijskim društvima, a što uključuje i *ad hoc* sporazume o suradnji između tijela uključenih u nadzor nad poslovnim subjektima iz istog financijskog konglomerata.
- (13) Kreditne institucije, društva za osiguranje i investicijska društva čije je sjedište u Zajednici mogu biti dio financijskog konglomerata čije je sjedište izvan Zajednice. Ovi regulirani subjekti trebaju biti predmetom jednakih i

primjerenih pravila prilikom provođenja dodatnog nadzora, kojima se postižu ciljevi i rezultati uspoređivi s odredbama koje se ostvaruju ovom Direktivom. S tim ciljem, transparentnost pravila i razmjena informacija s tijelima trećih zemalja o svim relevantnim okolnostima je od velike važnosti.

- (14) Od pretpostavke o postojanju jednakih i primjerenih pravila u načinu provođenja dodatnog nadzora može se polaziti samo u slučaju ako su nadzorna tijela treće zemlje pristala surađivati s dotičnim nadležnim tijelima u načinu i ciljevima provođenja dodatnog nadzora reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.
- (15) Ova Direktiva ne nalaže otkrivanje odboru financijskih konglomerata od strane nadležnih tijela informacija koje na temelju ove Direktive ili drugih sektorskih direktiva podliježu obvezi povjerljivosti.
- (16) Cilj predloženog djelovanja, a to je uvođenje pravila o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu, ne može se u dovoljnoj mjeri postići na razini država članica i kako se s obzirom na opseg i učinke djelovanja veći uspjeh može postići na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno postizanje tog cilja. Budući da se ovom Direktivom utvrđuju samo minimalni standardi, države članice mogu utvrditi stroža pravila.
- (17) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i slijedi posebno načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima.
- (18) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (19) Kako bi se vodilo računa o razvoju financijskih tržišta povremeno može biti potrebno donositi tehničke smjernice i provedbene mjere za pravila utvrđena ovom Direktivom. U skladu s tim Komisija treba imati ovlasti za donošenje provedbenih mjera, pod uvjetom da se tim mjerama ne mijenjaju ključni elementi ove Direktive.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(20) U postojećim sektorskim propisima za kreditne institucije, društva za osiguranje i investicijska društva treba napraviti minimalne dopune, posebno kako bi se izbjegla regulatorna arbitraža između sektorskih propisa i propisa koji se odnose na financijske konglomerate. Stoga treba na odgovarajući način izmijeniti Prvu direktivu Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja ⁽¹⁾, Prvu direktivu Vijeća 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja ⁽²⁾, Direktivu Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom osiguranju osim životnog osiguranja (treća Direktiva o neživotnom osiguranju) ⁽³⁾, Direktivu Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju (treća Direktiva o životnom osiguranju) ⁽⁴⁾, Direktivu Vijeća 93/6/EEZ od 15. ožujka 1993. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ⁽⁵⁾ i Direktivu Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira ⁽⁶⁾, i Direktivu 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja ⁽⁷⁾ i Direktivu 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o pokretanju i obavljanju poslova kreditnih institucija ⁽⁸⁾. Ciljevi daljnjeg usklađivanja mogu se međutim postići samo etapno i trebaju se temeljiti na pažljivim analizama.

(21) Kako bi se utvrdila potreba za daljnjim usklađivanjima u području utjecaja na društva za upravljanje prema sektorskim propisima, i kako bi se mogla pripremiti eventualna usklađivanja, Komisija treba izvješćivati o praksi u državama članicama u tom području,

⁽¹⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 63, 13.3.1979., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 11.).

⁽³⁾ SL L 228, 11.8.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.).

⁽⁴⁾ SL L 360, 9.12.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ.

⁽⁵⁾ SL L 141, 11.6.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 204, 21.7.1998., str. 29.).

⁽⁶⁾ SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ.

⁽⁷⁾ SL L 330, 5.12.1998., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/28/EZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

CILJEVI I DEFINICIJE

Članak 1.

Cilj

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za dodatni nadzor nad reguliranim subjektima koji imaju odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ, člankom 6. Direktive 79/267/EEZ, člankom 3. stavkom 1. Direktive 93/22/EEZ ili člankom 4. Direktive 2000/12/EZ, i dio su financijskog konglomerata. Također se izmjenjuju važeći sektorski propisi koji se primjenjuju na subjekte uređene gore navedenim direktivama.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „kreditna institucija” znači kreditna institucija u smislu drugog podstavka članka 1. stavka 1. Direktive 2000/12/EZ;
2. „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje u smislu članka 6. Direktive 73/239/EEZ, članka 6. Direktive 79/267/EEZ ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ;
3. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ, uključujući i društva iz članka 2. stavka 4. Direktive 93/6/EEZ;
4. „regulirani subjekt” znači kreditna institucija, društvo za osiguranje ili investicijsko društvo;
5. „društvo za upravljanje” znači društvo za upravljanje u smislu članka 1.a stavka 2. Direktive Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽⁹⁾ kao i društvo čije je sjedište izvan Zajednice, a za koje je u skladu s člankom 5. stavkom 1. te Direktive potrebno odobrenje za rad ako ima sjedište u Zajednici;
6. „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje u smislu članka 1. točke (c) Direktive 98/78/EZ;

⁽⁹⁾ SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/108/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 41, 13.2.2002., str. 35.).

7. „sektorski propisi” znači zakonodavstvo Zajednice u vezi s bonitetnim nadzorom reguliranih subjekata, posebno onih utvrđenih u direktivama 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 98/78/EZ, 93/6/EEZ, 93/22/EEZ i 2000/12/EZ;
8. „financijski sektor” znači sektor sastavljen od jednog ili više sljedećih pravnih subjekata:
- (a) kreditne institucije, financijske institucije ili društva za pomoćne bankarske usluge u smislu članka 1. stavaka 5. i 23. Direktive 2000/12/EZ (bankarski sektor);
 - (b) društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili osiguravateljni holding u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ (osiguravateljni sektor);
 - (c) investicijsko društvo ili financijska institucija u smislu članka 2. stavka 7. Direktive 93/6/EEZ (sektor investicijskih usluga);
 - (d) mješoviti financijski holding;
9. „matično društvo” znači matično poduzeće u smislu članka 1. Sedme direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima⁽¹⁾ i poduzeća koja po mišljenju nadležnih tijela, efektivno imaju prevladavajući utjecaj nad drugim društvom;
10. „društvo kćeri” znači društvo kćeri u smislu članka 1. Direktive 83/349/EEZ i svako društvo nad kojim matično društvo po mišljenju nadležnih tijela efektivno ima prevladavajući utjecaj; sva društva kćeri društava kćeri smatraju se društvima kćerima matičnih društava;
11. „sudjelovanje” znači sudjelovanje u smislu prve rečenice članka 17. Četvrte direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava⁽²⁾, ili neposredno ili posredno držanje 20 % prava glasa odnosno kapitala društva;
12. „grupa” znači grupa društava koja se sastoji od matičnog društva, društava kćeri i subjekata u kojima matično društvo ili društva kćeri sudjeluju, kao i društva koja su međusobno povezana u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;
13. „uska povezanost” znači odnos u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane na jedan od sljedećih načina:
- (a) „sudjelovanjem”, što znači izravno držanje ili držanje putem kontrole 20 % ili više prava glasa odnosno kapitala društva; ili
 - (b) „kontrolom” što znači odnos između matičnog društva i društva kćeri, u slučajevima navedenim u članku 1. stavcima 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ, odnosno sličan odnos između fizičke ili pravne osobe i društva; svako društvo kćeri društva kćeri smatrat će se društvom kćeri matičnog društva koje je na čelu takvih društava. Slučaj u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba trajno povezane s istom osobom putem odnosa kontrole također predstavlja usku povezanost među takvim osobama;
14. „financijski konglomerat” znači grupa koja u skladu s člankom 3. ispunjava sljedeće uvjete:
- (a) regulirani subjekt u smislu članka 1. je na čelu grupe ili je barem jedno od društava kćeri u grupi regulirani subjekt u smislu članka 1.;
 - (b) kada je regulirani subjekt u smislu članka 1. na čelu grupe, to je ili matično društvo subjekta u financijskom sektoru, subjekt koji sudjeluje u subjektu u financijskom sektoru, ili subjekt povezan sa subjektom u financijskom sektoru, ili osoba povezana s osobom u financijskom sektoru u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;
 - (c) ako na čelu grupe nije regulirani subjekt u smislu članka 1., a djelatnosti grupe se odvijaju pretežno u financijskom sektoru u smislu članka 3. stavka 1.;
 - (d) najmanje jedan subjekt u grupi je u osiguravateljnem sektoru, a najmanje jedan u bankarskom sektoru ili u sektoru investicijskih usluga;
 - (e) konsolidirane i/ili skupne aktivnosti subjekata u grupi u osiguravateljnem sektoru, kao i konsolidirane i/ili skupne aktivnosti subjekata u bankarskom sektoru ili sektoru investicijskih usluga jednako su značajne u smislu članka 3. stavaka 2. ili 3.

⁽¹⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 283, 27.10.2001., str. 28.).

⁽²⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/65/EZ.

Svaka podgrupa jedne grupe u smislu točke 12. koja ispunjava kriterije iz te točke smatra se financijskim konglomeratom;

15. „mješoviti financijski holding” znači matično društvo koje nije regulirani subjekt i koje zajedno sa svojim društvima kćerima, od kojih je najmanje jedno regulirani subjekt sa registriranim sjedištem u Zajednici, i s drugim subjektima tvori financijski konglomerat;
16. „nadležna tijela” znači nacionalna nadležna tijela država članica, koja su na temelju zakona ili drugih propisa ovlaštena nadzirati kreditne institucije i/ili društva za osiguranje i/ili investicijska društva kao pojedinačna društva ili kao grupu;
17. „odgovarajuća nadležna tijela” znači:
- (a) nadležna tijela država članica odgovorna za sektorski grupni nadzor svih reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu;
 - (b) koordinator imenovan u skladu s člankom 10. ako to nije niti jedno od tijela navedenih u točki (a);
 - (c) druga uključena nadležna tijela, gdje je to potrebno, po mišljenju nadležnih tijela iz točaka (a) i (b); u tom mišljenju treba posebno uzeti u obzir tržišni udio koji imaju regulirani subjekti iz konglomerata u drugim državama članicama, posebno ako on prelazi 5 %, te važnost koju u konglomeratu ima regulirani subjekt osnovan u drugoj državi članici;
18. „unutargrupne transakcije “ znači sve transakcije po kojima su regulirana društva unutar financijskog konglomerata posredno ili neposredno ovisna o drugim društvima unutar iste grupe, ili postoji „uska povezanost” s fizičkim ili pravnim osobama iz društava unutar te grupe, u svrhu ispunjavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza, uz plaćanje ili bez plaćanja.
19. „koncentracija rizika” znači izloženost subjekata u financijskom konglomeratu potencijalnom gubitku dovoljno velikom da ugrozi solventnost ili opći financijski položaj reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu; takvu izloženost može prouzročiti rizik druge ugovorne stranke/kreditni rizik, investicijski rizik, rizik osiguranja, tržišni rizik ostali rizici, ili kombinacija ili međusobno djelovanje ovih rizika.

Članak 3.

Pragovi za identificiranje financijskog konglomerata

1. Za potrebe utvrđivanja odvija li se djelatnost grupe pretežno u financijskom sektoru, u smislu članka 2. stavka 14. točke (c), odnos ukupne bilance reguliranih i nereguliranih subjekata u financijskom sektoru u grupi prema ukupnoj bilanci grupe kao cjeline treba biti veći od 40 %.

2. Za potrebe utvrđivanja jesu li djelatnosti u različitim financijskim sektorima značajne u smislu članka 2. stavka 14. točke (e), za svaki financijski sektor prosjek omjera između ukupne bilance tog financijskog sektora u odnosu na ukupnu bilancu subjekata financijskog sektora u grupi i omjer zahtjeva solventnosti tog istog financijskog sektora prema ukupnim zahtjevima solventnosti subjekata financijskog sektora u grupi treba iznositi više od 10 %.

Za potrebe ove Direktive najmanji financijski sektor u financijskom konglomeratu je sektor s najnižim prosjekom, a najznačajniji financijski sektor u financijskom konglomeratu je sektor s najvišim prosjekom. Za potrebe izračunavanja prosjeka i za mjerenje najmanjeg i najznačajnijeg financijskog sektora, bankarski sektor i sektor investicijskih usluga uzimaju se u obzir zajedno.

3. Međusektorski odnosi također se smatraju značajnim u smislu članka 2. stavka 14. točke (e), ako ukupna bilanca najmanjeg financijskog sektora u grupi prelazi 6 milijardi eura. Ako grupa nije dosegla prag iz stavka 2., odgovarajuća nadležna tijela mogu se zajednički dogovoriti da tu grupu ne promatraju kao financijski konglomerat, ili da neće primjenjivati odredbe iz članaka 7., 8. ili 9., ako smatraju da nije potrebno uključiti grupu u opseg ove Direktive ili bi primjena takvih odredbi bila neprimjerena, odnosno dovela bi u zabludu u odnosu na ciljeve dodatnog nadzora, uzimajući u obzir na primjer činjenice da:

- (a) relativna veličina najmanjeg financijskog sektora ne prelazi 5 %, mjerena na temelju prosjeka navedenog u stavku 2., ukupne bilance, ili zahtjeva solventnosti takvog financijskog sektora; ili
- (b) tržišni udio ne prelazi 5 % ni u jednoj državi članici, mjeren na osnovu ukupne bilance u bankarskom sektoru ili u sektoru investicijskih usluga i na osnovu bruto zaračunate premije u sektoru osiguranja.

O odlukama donijetim u skladu s ovim stavkom obavješćuju se druga nadležna tijela.

4. Za primjenu stavaka 1., 2. i 3. odgovarajuća nadležna tijela zajedničkim dogovorom mogu:

- (a) isključiti subjekt pri izračunavanju omjera u slučajevima navedenim u članku 6. stavku 5.;
- (b) uzeti u obzir usklađenost s pragovima predviđenim u stavcima 1. i 2. za tri uzastopne godine kako bi se izbjegle iznenadne promjene u sustavu, a zanemariti takvu usklađenost ako u strukturi grupe dođe do značajnih promjena.

Ako je financijski konglomerat identificiran u skladu sa stavcima 1., 2. i 3., odluke iz prvog podstavka ovog stavka donose se na temelju prijedloga koordinatora tog financijskoga konglomerata.

5. Za primjenu stavaka 1. i 2., odgovarajuća nadležna tijela mogu u iznimnim slučajevima i zajedničkim dogovorom zamijeniti kriterij koji se temelji na ukupnoj bilanci s jednim ili oba sljedeća parametra ili dodati jedan ili oba parametra, ako smatraju da ti parametri imaju posebnu važnost za potrebe dodatnog nadzora na temelju ove Direktive: struktura prihoda, izvanbilančne aktivnosti.

6. Za primjenu stavaka 1. i 2., ako omjeri navedeni u tim stavcima padnu ispod 40 % odnosno ispod 10 % za konglomerate koji već podliježu dodatnom nadzoru, omjeri niži od 35 % odnosno niži od 8 % primjenjuju se iduće tri godine, kako bi se izbjegli iznenadni pomaci u sustavu.

Slično tome, za primjenu stavka 3., ako ukupna bilanca najmanjeg financijskog sektora u grupi padne ispod 6 milijardi eura za konglomerate koji već podliježu dodatnom nadzoru, niži iznos od 5 milijardi eura primjenjuje se za sljedeće tri godine kako bi se izbjegli iznenadni pomaci u sustavu.

Tijekom razdoblja opisanog u ovom stavku, koordinator može uz suglasnost drugih odgovarajućih nadležnih tijela odlučiti da se niži koeficijent ili niži iznos iz ovog stavka prestaje primjenjivati.

7. Kalkulacije navedene u ovom članku koje se odnose na bilancu izrađuju se na temelju ukupne agregirane bilance društava u grupi, u skladu s njihovim godišnjim financijskim izvještajima. Za potrebe izrade ovih kalkulacija, društva u kojima postoji sudjelovanje uzimaju se u obzir u odnosu na iznose njihove ukupne bilance koji odgovaraju agregiranom proporcionalnom udjelu koji drži ta grupa. Međutim, ako postoje konsolidirani financijski izvještaji, oni se koriste umjesto agregiranih financijskih izvještaja.

Zahtjevi solventnosti iz stavaka 2. i 3. računaju se u skladu s odredbama relevantnih sektorskih pravila.

Članak 4.

Identificiranje financijskog konglomerata

1. Nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranim subjektima na temelju članaka 2., 3. i 5. identificiraju grupu koja ulazi u područje primjene ove Direktive.

U tu svrhu:

— nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranim subjektima u grupi usko surađuju ako je to potrebno,

— ako nadležno tijelo smatra da je regulirani subjekt koji je dobio odobrenje za rad od tog istog nadležnog tijela član grupe koja bi mogla biti financijski konglomerat, a koja još nije identificirana kao takva prema ovoj Direktivi, onda je to nadležno tijelo dužno obavijestiti druga odgovarajuća nadležna tijela o svojim stavovima.

2. Koordinator imenovan u skladu s člankom 10. obavješćuje matično društvo na čelu grupe ili u slučaju kada nema matičnog društva, regulirani subjekt s najvećom ukupnom bilancom u najznačajnijem financijskom sektoru u grupi, da je grupa identificirana kao financijski konglomerat i tko je imenovan kao koordinator. Koordinator obavješćuje nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranim subjektima u grupi, nadležna tijela države članice u kojoj mješoviti financijski holding ima sjedište te Komisiju.

POGLAVLJE II.

DODATNI NADZOR

ODJELJAK 1.

PODRUČJE PRIMJENE

Članak 5.

Područje primjene dodatnog nadzora reguliranih subjekata iz članka 1.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o nadzoru sadržane u sektorskim pravilima, države članice provode dodatni nadzor reguliranih subjekata iz članka 1., u opsegu i na način propisan ovom Direktivom.

2. Sljedeći regulirani subjekti podliježu dodatnom nadzoru na razini financijskih konglomerata u skladu s člancima od 6. do 17.:

- (a) svaki regulirani subjekt koji je na čelu financijskog konglomerata;
- (b) svaki regulirani subjekt čije je matično društvo mješoviti financijski holding sa sjedištem u Zajednici;
- (c) svaki regulirani subjekt koji je sa subjektom iz drugog financijskog sektora povezan u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ.

Ako je financijski konglomerat podgrupa drugog financijskog konglomerata koji ispunjava zahtjeve iz prvog podstavka, države članice mogu primijeniti članke od 6. do 17. na regulirane subjekte samo u potonjoj grupi, te se svako upućivanje u ovoj Direktivi na pojmove „grupa” i „financijski konglomerat” smatra kao upućivanje na potonju grupu.

3. Svaki regulirani subjekt koji nije predmet dodatnog nadzora u skladu sa stavkom 2., čije je matično društvo regulirani subjekt ili mješoviti financijski holding sa sjedištem izvan Zajednice, podliježe dodatnom nadzoru na razini financijskog konglomerata u opsegu i na način propisan u članku 18.

4. Ako osobe imaju udjele ili su kapitalno povezane u jednom ili više reguliranih subjekata, ili imaju znatan utjecaj nad takvim subjektima, a pritom nemaju udjele niti su kapitalno povezane, osim u slučajevima iz stavaka 2. i 3., odgovarajuća nadležna tijela međusobnim dogovorom i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom odlučuju treba li i u kolikoj mjeri provoditi dodatnu kontrolu reguliranih subjekata, na način kao da čine financijski konglomerat.

U svrhu primjene takvog dodatnog nadzora, barem jedno društvo mora biti regulirani subjekt kako je to propisano u članku 1., te moraju biti ispunjeni uvjeti iz članka 2. stavka 14. točaka (d) i (e). Odgovarajuća nadležna tijela donose odluku vodeći računa o ciljevima dodatnog nadzora kako je to predviđeno ovom Direktivom.

Za primjenu prvog podstavka na „sudjelujuće grupe”, nadležna tijela moraju voditi računa o javnim financijskim obvezama ovih grupa prema drugim financijskim subjektima.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 13., provođenje dodatnog nadzora na razini financijskog konglomerata nikako ne znači da nadležna tijela trebaju samostalno obavljati nadzor mješovitih financijskih konglomerata, reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu sa sjedištem u trećim zemljama, ili nereguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

ODJELJAK 2.

FINANCIJSKI POLOŽAJ

Članak 6.

Adekvatnost kapitala

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima utvrđenim u članku 9. stavcima od 2. do 5., u odjeljku 3. ovog poglavlja te u Prilogu I.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu da imaju osigurana vlastita sredstva na razini financijskog konglomerata i to najmanje u iznosu zahtjeva adekvatnosti kapitala izračunanih u skladu s Prilogom I.

Države članice također propisuju reguliranim subjektima da na razini financijskog konglomerata uspostave politike adekvatnosti kapitala.

Nadzor nad pridržavanjem zahtjeva iz prvog i drugog podstavka provodi koordinator u skladu s odjeljkom 3.

Koordinator osigurava da regulirani subjekti ili mješoviti financijski holding izračun iz prvog podstavka provode najmanje jednom godišnje.

Rezultate izračuna i podatke relevantne za izračun koordinatoru podnosi regulirani subjekt u smislu članka 1. koji je na čelu financijskog konglomerata, ili ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu koji je koordinator identificirao nakon savjetovanja s ostalim nadležnim tijelima ili financijskim konglomeratom.

3. Za izračunavanje zahtijevane adekvatnosti kapitala iz prvog podstavka stavka 2., u dodatni nadzor uključene su na način i u opsegu kako je to utvrđeno u Prilogu I. sljedeći subjekti:

- (a) kreditna institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne bankarske usluge u smislu članka 1. stavaka 5. i 23. Direktive 2000/12/EZ;
- (b) društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili osiguravatelj holding u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ;
- (c) investicijsko društvo ili financijska institucija u smislu članka 2. stavka 7. Direktive 93/6/EEZ;
- d) mješoviti financijski holdinzi.

4. Pri izračunavanju dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala za financijski konglomerat uz primjenu metode 1 (Računovodstvena konsolidacija) iz Priloga I., vlastita sredstva i zahtjevi solventnosti subjekata u grupi izračunavaju se uz primjenu odgovarajućih sektorskih pravila o načinu i opsegu konsolidacije, kako je utvrđeno u članku 54. Direktive 2000/12/EZ i Prilogu I.1.B Direktivi 98/78/EZ.

Prilikom primjene metode 2 ili 3 (Metoda dedukcije i agregacije, Metoda knjigovodstvene vrijednosti/Metoda zahtijevane dedukcije) iz Priloga I., pri izračunavanju se uzima u obzir proporcionalni udjel koji ima matično društvo ili društvo koje ima sudjelovanje u društvu u grupi. „Proporcionalni udjel” predstavlja udjel u upisanom kapitalu koji to društvo ima izravno ili neizravno.

5. Koordinator može donijeti odluku da neki subjekt ne uključi u područje primjene prilikom izračuna dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala u sljedećim slučajevima:

- (a) ako se subjekt nalazi u trećoj zemlji gdje postoje pravne prepreke prilikom prijenosa potrebnih podataka; ne dovodeći u pitanje sektorske propise u vezi obveze nadležnih tijela da odbiju izdavanje odobrenja za rad ako ne mogu učinkovito obavljati svoje nadzorne funkcije;
- (b) ako subjekt ima zanemarivu važnost glede dodatnog nadzora nad reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu;
- (c) ako bi glede ciljeva dodatnog nadzora uključivanje subjekta bilo neprimjereno ili bi dovelo u zabunu.

Međutim, u slučajevima kada treba isključiti nekoliko subjekata na temelju točke (b) prvog podstavka, oni ipak moraju biti uključeni ako promatrani zajedno prelaze okvire zanemarive važnosti.

U slučaju iz točke (c) prvog podstavka koordinator se prije donošenja odluke savjetuje s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima, osim u hitnim slučajevima.

Ako koordinator u opseg nadzora nije uključio regulirane subjekte iz nekog od razloga određenih u točkama (b) i (c) prvog podstavka, tada nadležna tijela države članice u kojoj se subjekt nalazi mogu od subjekta koji je na čelu financijskog konglomerata tražiti podatke koji im mogu olakšati nadzor nad tim reguliranim subjektom.

Članak 7.

Koncentracija rizika

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor koncentracije rizika reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima utvrđenim u članku 9. stavcima od 2. do 4., u odjeljku 3. ovog poglavlja i u Prilogu II.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata ili mješovitih financijskih holdinga da redovito, najmanje jednom godišnje, izvješćivanju koordinatora o značajnoj koncentraciji rizika na razini financijskog konglomerata u skladu s propisima utvrđenim u ovom članku i Prilogu II. Potrebne podatke koordinatoru podnosi regulirani subjekt u smislu članka 1., koji je na čelu financijskog konglomerata. Ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., podatke podnosi mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu kojeg je nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i s financijskim konglomeratom odredio koordinator.

Koordinator obavlja nadzor nad koncentracijom rizika u skladu s odjeljkom 3.

3. Do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Zajednice države članice mogu postaviti količinska ograničenja ili mogu dozvoliti svojim nadležnim tijelima da postave količinska ograničenja ili mogu poduzeti druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora glede koncentracije rizika na razini financijskog konglomerata.

4. Ako je na čelu financijskog konglomerata mješoviti financijski holding, sektorski propisi o koncentraciji rizika najznačajnijeg financijskog sektora u financijskom konglomeratu, ako ih ima, odnose se na taj sektor u cjelini, uključujući i na mješoviti financijski holding.

Članak 8.

Unutargrupne transakcije

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor nad transakcijama unutar grupe reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima koji su utvrđeni u članku 9. stavcima od 2. do 4., u odjeljku 3. ovog poglavlja i u Prilogu II.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata ili mješovitih financijskih holdinga da redovito, a najmanje jednom godišnje, izvješćuju koordinatora o svim značajnim unutargrupnim transakcijama reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, u skladu s propisima iz ovog članka i iz Priloga II. Ako nisu utvrđeni pragovi iz zadnje rečenice prvog stavka Priloga II., unutargrupna transakcija smatra se značajnom ako njezin iznos prelazi najmanje 5 % ukupnog iznosa zahtjeva adekvatnosti kapitala na razini financijskog konglomerata.

Potrebne podatke koordinatoru dostavlja regulirani subjekt u smislu članka 1., koji je na čelu financijskog konglomerata, a ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., podatke dostavlja mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu kojeg je odredio koordinator nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i s financijskim konglomeratom.

Koordinator obavlja nadzor nad unutargrupnim transakcijama.

3. Do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Zajednice, države članice mogu postaviti kvantitativna ograničenja i kvalitativne zahtjeve ili mogu dozvoliti svojim nadležnim tijelima da postave kvantitativna ograničenja i kvalitativne zahtjeve ili poduzeti druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora glede unutargrupnih transakcija na razini financijskog konglomerata.

4. Ako je na čelu financijskog konglomerata mješoviti financijski holding, sektorski propisi o unutargrupnim transakcijama najznačajnijeg financijskog sektora u financijskom konglomeratu primjenjuju se na taj sektor u cjelini, uključujući i na mješoviti financijski holding.

Članak 9.

Mehanizmi unutarnje kontrole i postupci upravljanja rizikom

1. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata da na razini financijskog konglomerata uspostave odgovarajuće postupke za upravljanje rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući pravilne administrativce i računovodstvene postupke.

2. Postupci upravljanja rizikom obuhvaćaju:

(a) pravilno vođenje i upravljanje uz suglasnost i redovitu kontrolu strategija i politika od strane odgovarajućih upravljačkih tijela na razini financijskog konglomerata u odnosu na sve preuzete rizike;

(b) odgovarajuću politiku adekvatnosti kapitala kako bi se predvidio utjecaj njihove poslovne strategije na profil rizika i na postavljene kapitalne zahtjeve kako je utvrđeno u skladu s člankom 6. i Prilogom I.;

(c) odgovarajuće postupke kojima se osigurava da je sustav za praćenje rizika dobro ugrađen u njihovu poslovnu organizaciju te da su poduzete sve mjere kojima se osigurava da su sustavi postavljeni u svim subjektima uključenim u dodatni nadzor dosljedni kako bi se na razini financijskog konglomerata rizici mogli mjeriti, pratiti i kontrolirati.

3. Mehanizmi unutarnje kontrole uključuju:

(a) odgovarajuće mehanizme u pogledu adekvatnosti kapitala kako bi se mogli utvrditi i kvantificirati svi nastali materijalni rizici i rasporediti vlastita sredstva u skladu s rizicima;

(b) pravilne postupke izvješćivanja i računovodstvene postupke u svrhu utvrđivanja, kvantificiranja, praćenja i kontrole unutargrupnih transakcija i koncentracije rizika.

4. Države članice osiguravaju da u svim društvima koja u skladu s člankom 5. podliježu dodatnom nadzoru postoje odgovarajući mehanizmi unutarnje kontrole za pripremu podataka i informacija relevantnih za provođenje dodatnog nadzora.

5. Koordinator obavlja nadzor nad postupcima i mehanizmima iz stavaka od 1. do 4.

ODJELJAK 3.

MJERE ZA OLAKŠAVANJE PROVEDBE DODATNOG NADZORA

Članak 10.

Nadležno tijelo za provedbu dodatnog nadzora (koordinator)

1. S ciljem osiguranja pravilnog dodatnog nadzora nad reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu, iz redova nadležnih tijela država članica, uključujući i nadležna tijela države članice u kojoj mješoviti financijski holding ima svoje sjedište, imenuje se jedan koordinator odgovoran za koordinaciju i provođenje dodatnog nadzora.

2. Koordinator se imenuje na temelju sljedećih kriterija:

(a) ako je na čelu financijskog konglomerata regulirani subjekt, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je tom reguliranom subjektu izdalo odobrenje za rad u skladu s mjerodavnim sektorskim pravilima;

(b) ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo utvrđeno u skladu sa sljedećim načelima:

i. ako je matično društvo reguliranog subjekta mješoviti financijski holding, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je tom reguliranom subjektu izdalo odobrenje za rad u skladu s mjerodavnim sektorskim pravilima;

ii. ako je isti mješoviti financijski holding matično društvo za najmanje dva regulirana subjekta sa sjedištem u Zajednici, a jedna od tih osoba ima odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, tada posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta koji ima odobrenje za rad u toj državi članici.

Ako najmanje dva regulirana subjekta koji djeluju u različitim financijskim sektorima imaju odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta koji djeluje u najznačajnijem financijskom sektoru.

Ako su na čelu financijskoga konglomerata najmanje dva mješovita financijska holdinga sa sjedištem u različitim državama članicama i ako se u svakoj državi

članici nalazi regulirani subjekt, tada posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta s najvećom ukupnom bilancom ako su društva u istom financijskom sektoru, ili nadležno tijelo reguliranog subjekta u najznačajnijem financijskom sektoru;

iii. Ako najmanje dva regulirana subjekta sa sjedištem u Zajednici kao svoje matično društvo imaju isti mješoviti financijski holding, a ni jedan od tih subjekata nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, posao koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu reguliranom subjektu s najvećom ukupnom bilancom u najznačajnijem financijskom sektoru;

iv. Ako je financijski konglomerat grupa bez matičnog društva na čelu, odnosno u svim ostalim slučajevima, posao koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad reguliranom subjektu s najvećom ukupnom bilancom u najznačajnijem financijskom sektoru.

3. U posebnim slučajevima odgovarajuća nadležna tijela mogu na temelju međusobnog dogovora odustati od kriterija iz stavka 2., ako bi primjena istih bila neprimjerena s obzirom na strukturu i relativni značaj djelatnosti konglomerata u različitim državama, te mogu kao koordinatora imenovati različita nadležna tijela. U ovim će slučajevima nadležna tijela prije donošenja odluke konglomeratu pružiti mogućnost da se očituje o toj odluci.

Članak 11.

Zadaci koordinatora

1. Zadaci koje provodi koordinator u pogledu dodatnog nadzora uključuju:

- (a) koordinaciju prikupljanja i širenje relevantnih ili bitnih podataka u okviru redovnog poslovanja i u kriznim situacijama, uključujući širenje podataka koji su potrebni nadležnom tijelu za provođenje nadzora po sektorskim propisima;
- (b) nadzor i ocjenu financijskog položaja financijskog konglomerata;
- (c) ocjenu usklađenosti s propisima o adekvatnosti kapitala, o koncentraciji rizika i unutargrupnim transakcijama iz članka 6., 7. i 8.;
- (d) ocjena strukture, organizacije i sustava unutarnje kontrole u financijskom konglomeratu kako je utvrđeno u članku 9.;

(e) planiranje i koordiniranje nadzornih aktivnosti u okviru redovnog poslovanja i u kriznim situacijama, u suradnji s odgovarajućim nadležnim tijelima;

(f) ostale zadatke, mjere i odluke povjerene koordinatoru na temelju ove Direktive ili koji proizlaze iz primjene ove Direktive.

S ciljem olakšavanja i uspostave široke pravne podloge dodatnog nadzora, koordinator i druga odgovarajuća nadležna tijela, a ako je to potrebno i druga nadležna tijela kojih se to tiče, zaključuju sporazume o suradnji. Takvim sporazumima o suradnji koordinatoru se mogu povjeriti dodatni poslovi, te se može utvrditi postupak za donošenje odluka između odgovarajućih nadležnih tijela, kako je utvrđeno u člancima 3. i 4., članku 5. stavku 4., članku 6., članku 12. stavku 2., člancima 16. i 18., te se može utvrditi suradnja s drugim nadležnim tijelima.

2. Ako koordinatoru trebaju podaci koji su već pruženi nekom drugom nadležnom tijelu u skladu sa sektorskim propisima, on će kada god je to moguće stupiti u vezu s tim nadležnim tijelom kako ne bi došlo do udvostručavanja izvješća raznim nadležnim tijelima uključenim u nadzor.

3. Ne dovodeći u pitanje mogućnost delegiranja određenih nadzornih ovlasti i odgovornosti predviđenih zakonodavstvom Zajednice, nazočnost koordinatora, kojem su povjereni određeni poslovi koji se odnose na dodatni nadzor reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, ne smije utjecati na poslove i na odgovornost nadležnih tijela utvrđenih u sektorskim propisima.

Članak 12.

Suradnja i razmjena podataka između nadležnih tijela

1. Nadležna tijela odgovorna za nadzor reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu i nadležno tijelo imenovano koordinatorom za taj financijski konglomerat, međusobno usko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove nadležnosti određene sektorskim propisima, ova tijela, bez obzira imaju li sjedište u istoj državi članici, pružaju jedno drugome sve podatke koji su bitni ili relevantni za provođenje poslova nadzora drugih tijela na temelju sektorskih propisa i ove Direktive. U tom smislu, nadležna tijela i koordinator na zahtjev su dužni pružiti sve relevantne podatke, a na vlastitu inicijativu sve bitne podatke.

Ova suradnja barem omogućuje prikupljanje i razmjenu podataka u odnosu na sljedeće stavke:

- (a) identifikacija strukture grupe odnosno svih važnijih subjekata koji čine financijski konglomerat, kao i svih nadležnih tijela reguliranih subjekata u grupi;
- (b) strategija financijskoga konglomerata;
- (c) financijski položaj financijskog konglomerata, posebno u pogledu adekvatnosti kapitala, unutargrupnih transakcija, koncentracije rizika i profitabilnosti;
- (d) glavni dioničari i uprava financijskoga konglomerata;
- (e) organizacija, upravljanje rizikom i sustav unutarnje kontrole na razini financijskog konglomerata;
- (f) postupci prikupljanja podataka od subjekata u financijskom konglomeratu i provjeravanje tih podataka;
- (g) nepovoljna kretanja u reguliranim subjektima i drugim subjektima financijskog konglomerata koja mogu ozbiljno utjecati na regulirane subjekte;
- (h) ozbiljnije sankcije i izvanredne mjere koje nadležna tijela poduzimaju u skladu sa sektorskim propisima ili ovom Direktivom.

Nadležna tijela također mogu razmijeniti podatke koji mogu biti potrebni za obavljanje njihovih zadaća koje se odnose na regulirane subjekte u financijskom konglomeratu u skladu s odredbama utvrđenim u sektorskim propisima sa sljedećim tijelima: središnjim bankama, Europskim sustavom središnjih banaka i Europskom središnjom bankom.

2. Ne dovodeći u pitanje njihove odgovornosti određene na temelju sektorskih propisa, dotična nadležna tijela se prije donošenja odluka međusobno savjetuju s obzirom na sljedeće točke, ako su te odluke od važnosti za nadzorne poslove drugih nadležnih tijela:

- (a) promjene u sastavu dioničara, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu za koje je potrebna suglasnost ili odobrenje nadležnih tijela;
- (b) veće sankcije ili izvanredne mjere koje donose nadležna tijela.

Nadležno tijelo može donijeti odluku da se ne provode savjetovanja u slučajevima žurnosti ili ako bi takva savjetovanja mogla ugroziti učinkovitost odluka. U tom slučaju nadležno tijelo bez odlaganja obavješćuje druga nadležna tijela.

3. Koordinator može pozvati nadležna tijela države članice u kojoj je sjedište matičnog društva, a koja sama ne provode dodatni nadzor u skladu s člankom 10., da od matičnog

društva zatraže sve podatke relevantne za provođenje poslova koordinacije, utvrđenih u članku 11. te da dostave te podatke koordinatoru.

Ako su podaci iz članka 14. stavka 2. već pruženi nadležnom tijelu na temelju sektorskih propisa, nadležna tijela odgovorna za provođenje dodatnog nadzora mogu zatražiti te podatke od prvospomenutog nadležnog tijela.

4. Države članice odobravaju razmjenu podataka između svojih nadležnih tijela te između svojih nadležnih tijela i drugih tijela, kako je navedeno u stavcima 1., 2. i 3. Prikupljanje ili posjedovanje podataka o subjektu u financijskom konglomeratu koji nije regulirani subjekt nikako ne znači da nadležna tijela imaju nadzornu ulogu u odnosu na ove subjekte na pojedinačnoj osnovi.

Podaci primljeni u okviru dodatnog nadzora, posebno razmjena podataka između samih nadležnih tijela, te između nadležnih tijela i drugih tijela, kako je predviđeno ovom Direktivom, podliježu odredbama o čuvanju poslovne tajne i priopćavanja povjerljivih podataka utvrđenih u sektorskim propisima.

Članak 13.

Upravljačko tijelo mješovitog financijskog holdinga

Države članice zahtijevaju da osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem mješovitog financijskog holdinga imaju zadovoljavajući ugled i dovoljno iskustva za obavljanje ovih zadaća.

Članak 14.

Pristup podacima

1. Države članice osiguravaju da unutar njihove nadležnosti ne postoje zakonske prepreke koje bi fizičkim ili pravnim osobama uključenim u dodatni nadzor, bez obzira na to jesu li to regulirani ili neregulirani subjekti, onemogućile međusobnu razmjenu podataka potrebnih za dodatni nadzor.

2. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela zadužena za provođenje dodatnog nadzora u subjektima u financijskom konglomeratu – bez obzira na to jesu li oni regulirani ili ne – imaju izravan ili neizravan pristup svim podacima potrebnim za dodatni nadzor.

Članak 15.**Provjera**

Ako u primjeni ove Direktive nadležna tijela u posebnim slučajevima žele provjeriti podatke u vezi s nekim subjektom, reguliranim ili nereguliranim, koji je dio financijskog konglomerata, a nalazi se u drugoj državi članici, mogu zatražiti od nadležnih tijela druge države članice provedbu provjere.

Tijela koja su primila takav zahtjev postupaju u okviru svojih ovlasti tako da sama izvrše provjeru, da dozvole revizoru ili stručnjaku da je izvrše ili da dozvole da provjeru izvrši nadležno tijelo koje je provjeru i zatražilo.

Ako nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev za provjeru samo ne provodi provjeru, može u njoj sudjelovati ako želi.

Članak 16.**Provedbene mjere**

Ako regulirani subjekti u financijskom konglomeratu ne ispunjavaju zahtjeve iz članka od 6. do 9., ili ako su zahtjevi ispunjeni, ali bi solventnost mogla biti ugrožena, ili ako unutar-grupne transakcije ili koncentracija rizika ugrožavaju financijski položaj reguliranih subjekata, potrebno je poduzeti potrebne mjere da bi se situacija što je prije moguće ispravila:

- od strane koordinatora za mješoviti financijski holding,
- od strane nadležnih tijela za regulirane subjekte; u tu svrhu koordinator obavješćuje ta nadležna tijela o svojim nalazima.

Ne dovodeći u pitanje članak 17. stavak 2., države članice mogu odlučiti koje mjere njihova nadležna tijela trebaju poduzeti glede mješovitih financijskih holdinga.

Uključena nadležna tijela, uključujući i koordinatora, usklađuju svoje nadzorne djelatnosti kad je to primjereno.

Članak 17.**Dodatne ovlasti nadležnih tijela**

1. Do daljnjeg usklađenja sektorskih pravila, države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela imaju ovlasti za poduzimanje nadzornih mjera koje se smatraju potrebnim za izbjegavanje ili rješavanje zaobilaženja sektorskih pravila od strane reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

2. Ne dovodeći u pitanje svoje kaznenopravno zakonodavstvo, države članice osiguravaju da kazne ili mjere kojima je svrha prekinuti uočeno kršenje ili uzroke kršenja mogu biti nametnute mješovitim financijskim holdinzima ili njihovim stvarnim direktorima koji krše zakone i druge propise donijete radi provedbe ove Direktive. U određenim slučajevima takve mjere mogu zahtijevati intervenciju sudova. Nadležna tijela usko surađuju kako bi se osiguralo da navedene kazne ili mjere imaju željene rezultate.

ODJELJAK 4.**TREĆE ZEMLJE****Članak 18.****Matična društva izvan Zajednice**

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise iz članka 5. stavka 3., nadležna tijela provjeravaju jesu li regulirani subjekti čije matično društvo ima sjedište izvan Zajednice predmet nadzora koji obavljaju nadležna tijela treće zemlje i koji je jednak nadzoru propisanom odredbama ove Direktive o dodatnom nadzoru reguliranih subjekata iz članka 5. stavka 2. Provjeru obavlja nadležno tijelo koje bi bilo imenovano za koordinatora da se primjenjuju propisi određeni u članku 10. stavku 2., na zahtjev matičnog društva ili bilo kojeg reguliranog subjekta koji ima odobrenje za rad u Zajednici ili na vlastitu inicijativu. To nadležno tijelo savjetuje se s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i uzima u obzir sve preporučene smjernice koje je pripremio Odbor za financijske konglomerate u skladu s člankom 21. stavkom 5. U tu svrhu se nadležno tijelo prije donošenja odluka savjetuje s Odborom.

2. U nedostatku istovjetnog nadzora iz stavka 1., države članice na regulirane subjekte na odgovarajući način primjenjuju propise o dodatnom nadzoru reguliranih subjekata iz članka 5. stavka 2. Kao alternativu, nadležna tijela mogu primijeniti jednu od metoda određenih u stavku 3.

3. Države članice dozvoljavaju svojim nadležnim tijelima uporabu drugih metoda koje osiguravaju odgovarajući dodatni nadzor nad reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator nakon savjetovanja s ostalim odgovarajućim nadležnim tijelima. Nadležna tijela mogu posebno tražiti osnivanje mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Zajednici i ovu Direktivu primijeniti na regulirane subjekte u financijskom konglomeratu kojem je na čelu taj holding. Tim se metodama moraju postići ciljevi dodatnog nadzora utvrđeni u ovoj Direktivi te se o njima moraju obavijestiti druga uključena nadležna tijela i Komisija.

Članak 19.

Suradnja s nadležnim tijelima u trećim zemljama

1. Članak 25. stavci 1. i 2. Direktive 2000/12/EZ i članak 10.a Direktive 98/78/EZ primjenjuju se na odgovarajući način na pregovaranje sporazuma s jednom ili više trećih zemalja vezano uz način provođenja dodatnog nadzora reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

2. Komisija, Savjetodavni odbor za bankarstvo, Odbor za osiguranje i Odbor za financijske konglomerate provjeravaju rezultate pregovora iz stavka 1. i nastalu situaciju.

POGLAVLJE III.

OVLASTI DODIJELJENE KOMISIJI I POSTUPAK ODBORA

Članak 20.

Ovlasti prenesene na Komisiju

1. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2. donosi tehničke prilagodbe ovoj Direktivi u sljedećim područjima:

- (a) preciznije oblikovanje definicija iz članka 2. kako bi se prilikom primjene ove Direktive uzeo u obzir razvoj financijskih tržišta;
- (b) preciznije oblikovanje definicija iz članka 2. kako bi se osigurala jednoobrazna primjena ove Direktive u Zajednici;
- (c) terminološko ujednačavanje i daljnje oblikovanje definicija u ovoj Direktivi u skladu s budućim pravnim aktima Zajednice o reguliranim subjektima i s tim povezanim pitanjima;
- (d) preciznije određivanje metoda izračuna utvrđenih u Prilogu I. kako bi se pratio razvoj financijskog tržišta i tehnika bonitetnog nadzora;
- (e) usklađivanje propisa donesenih na temelju članaka 7. i 8. i Priloga II. radi poticanja jednoobrazne primjene u cijeloj Zajednici.

2. Komisija obavješćuje javnost o svim prijedlozima podnijetim u skladu s ovim člankom i savjetuje se sa zainteresiranim stranama prije podnošenja nacrta mjera Odboru za financijske konglomerate iz članka 21.

Članak 21.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za financijske konglomerate, dalje u tekstu „Odbor“.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir članak 8.

Rok utvrđen u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

4. Ne dovodeći u pitanje već donesene provedbene mjere, nakon isteka četverogodišnjeg roka od stupanja na snagu ove Direktive, suspendira se primjena njezinih odredbi o potrebi usvajanja tehničkih propisa i odluka u skladu s postupkom iz stavka 2. Na prijedlog Komisije Europski parlament i Vijeće mogu obnoviti odredbe u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora te ih u tu svrhu preispituju prije isteka gore navedenog roka.

5. Odbor može pružiti opće smjernice o tome mogu li se na način na koji dodatni nadzor provode nadležna tijela u trećim zemljama ostvariti ciljevi dodatnog nadzora kako je utvrđeno u ovoj Direktivi, a vezano uz regulirane subjekte u financijskom konglomeratu čije matično društvo ima sjedište izvan Zajednice. Odbor redovno preispituje navedene smjernice i uzima u obzir sve promjene dodatnog nadzora koje su ova nadležna tijela provela.

6. Države članice obavješćuju Odbor o tome koja načela primjenjuju u pogledu nadzora nad unutargrupnim transakcijama i koncentracijom rizika.

POGLAVLJE IV.

IZMJENE POSTOJEĆIH DIREKTIVA

Članak 22.

Izmjene Direktive 73/239/EEZ

Direktiva 73/239/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

1. Nadležna tijela druge uključene države članice savjetuju se prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje, koje je:

- (a) društvo kći društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira društvo za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici.

2. Nadležna tijela uključene države članice odgovorna za nadzor nad kreditnim institucijama ili investicijskim društvima potrebno je savjetovati prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje, koje je:

- (a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva, koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u Zajednici.

3. Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. međusobno se savjetuju, prije svega prilikom ocjenjivanja podobnosti dioničara, ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugog subjekta u istoj grupi. Međusobno razmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad i redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”

2. Iza članka 16. stavka 2. dodaju se sljedeći podstavci:

„Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se i za sljedeće stavke:

- (a) udjele koje društvo za osiguranje ima u:

- društvima za osiguranje u smislu članka 6. ove Direktive, članka 6. Prve direktive 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o usklađivanju zakona i drugih propisa u

odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja (*), ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**),

- društvima za reosiguranje u smislu članka 1. točke (c) Direktive 98/78/EZ,

- osiguravateljnim holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ,

- kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavaka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (***),

- investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ (****) i članka 2. stavaka 4. i 7. Direktive 93/6/EEZ (*****);

(b) svaku od sljedećih stavki koje društvo za osiguranje ima s obzirom na subjekte iz točke (a) u kojima ima udjele:

- instrumenti iz stavka 3.,

- instrumenti iz članka 18. stavka 3. Direktive 79/267/EEZ,

- podređena potraživanja i instrumenti iz članka 35. i članka 36. stavka 3. Direktive 2000/12/EZ.

Ako se udjeli u drugoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu, financijskoj instituciji, društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, ili u osiguravateljnom holdingu, drže privremeno s ciljem financijske potpore prilikom reorganizacije i spašavanja tog subjekta, nadležno tijelo može odustati od odredaba u pogledu odbitaka iz točaka (a) i (b) iz četvrtog podstavka.

Kao alternativa odbitku stavki iz točaka (a) i (b) iz četvrtog podstavka, koje društvo za osiguranje ima u kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice mogu svojim društvima za osiguranje dozvoliti da na odgovarajući način primijene metode 1, 2 ili 3 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskim konglomeratima (*****). Metoda 1 (Računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno

tijelo sigurno da postoji zadovoljavajuća razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole za subjekte koji bi bili uključeni u opseg konsolidacije. Izabrana metoda primjenjuje se dosljedno tijekom vremena.

Države članice mogu propisati da za izračun granice solventnosti, kako je predviđeno ovom Direktivom, društva za osiguranje, koja podliježu dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 98/78/EZ ili dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 2002/87/EZ, ne trebaju odbiti stavke utvrđene u točkama (a) i (b) četvrtog podstavka, koje društva imaju u kreditnim institucijama, investicijskim društvima, financijskim institucijama, društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje ili osiguravateljnou holdingu koji su uključeni u dodatni nadzor.

Za potrebe odbitaka udjela iz ovog stavka, udio znači udio u smislu članka 1. točke (f) Direktive 98/78/EZ.

(*) SL L 63, 13.3.1979., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 11.).

(**) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.

(***) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/28/EEZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).

(****) SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.).

(*****) SL L 141, 11.6.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 204, 21.7.1998., str. 29.).

(*****) SL L 35, 11.2.2003.”

Članak 23.

Izmjene Direktive 79/267/EEZ

Direktiva 79/267/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

1. Nadležna tijela druge uključene države članice savjetuju se prije izdavanja dozvole za obavljanje poslova životnog osiguranja društvu za osiguranje koje je:

- (a) društvo kći društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva nekog društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

(c) je pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira društvo za osiguranje s dozvolom za obavljanje poslova osiguranja u drugoj državi članici.

2. Nadležno tijelo uključene države članice odgovorno za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava potrebno je savjetovati prije izdavanja dozvole za obavljanje poslova osiguranja života društvu za osiguranje koje je:

- (a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo s odobrenjem za rad u Zajednici.

3. Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. međusobno se savjetuju prilikom ocjene podobnosti dioničara te ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugog subjekta u istoj grupi. Međusobno razmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad kao i tijekom redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”

2. Iza članka 18. stavka 2., dodaju se sljedeći podstavci:

„Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se i za sljedeće stavke:

- (a) udjele koje društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja ima u:
 - društvima za osiguranje u smislu članka 6. ove Direktive, članka 6. Direktive 73/239/EEZ (*), ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**),
 - društvima za reosiguranje u smislu članka 1. točke (c) Direktive 98/78/EZ,
 - osiguravateljnou holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ,

— kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (***)

— investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ (****) i članka 2. stavaka 4. i 7. Direktive 93/6/EEZ (*****);

(b) svaku od sljedećih stavki koje društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja ima u pogledu subjekata utvrđenih u točki (a), u kojima ima udjele:

— instrumenti iz stavka 3.,

— instrumenti iz članka 16. stavak 3. Direktive 73/239/EEZ,

— podređena potraživanja i instrumenti iz članka 35. i članka 36. stavak 3. Direktive 2000/12/EZ.

Ako se udjeli u drugoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu, financijskoj instituciji, društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili u osiguravateljnem holdingu drže privremeno s ciljem financijske potpore prilikom reorganizacije i spašavanja tog subjekta, nadležno tijelo može odustati od odredaba u pogledu odbitaka iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka.

Kao alternativna odbitku stavaka iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka koje društvo za osiguranje ima u kreditnoj instituciji, investicijskom društvu i financijskoj instituciji, države članice mogu svojim društvima za osiguranje dozvoliti da na odgovarajući način primijene metode 1, 2, ili 3 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*****). Metoda 1 (Računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno tijelo sigurno da postoji zadovoljavajuća razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole za subjekte koji bi bili uključeni u opseg konsolidacije. Izabrana metoda primjenjuje se dosljedno tijekom vremena.

Države članice mogu propisati da za izračun granice solventnosti, kako je predviđeno ovom Direktivom, društva za osiguranje koja podliježu dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 98/78/EZ ili dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 2002/87/EZ ne trebaju odbiti stavke utvrđene u točki (a) i (b) trećeg podstavka koje imaju u kreditnim institucijama, investicijskim društvima, financijskim institucijama, društvima za osiguranje, odnosno društvima za reosiguranje ili osiguravateljnim holdinzima koji su uključeni u dodatni nadzor.

Za potrebe odbitka udjela iz ovog stavka, udio znači udio prema definiciji iz članka 1. točke (f) Direktive 98/78/EZ.

(*) SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 17.).

(**) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.

(***) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/28/EZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).

(****) SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.).

(*****) SL L 141, 11.6.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 204, 21.7.1998., str. 29.).

(***** SL L 35, 11.2.2003.”

Članak 24.

Izmjene Direktive 92/49/EEZ

Direktiva 92/49/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članku 15. umeće se sljedeći stavak:

„1a. Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. društvo za osiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo s dozvolom za poslovanje u drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt, i ako bi kao posljedica takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava imati udjele postalo društvo kći stjecatelja ili bi došlo pod njegovu kontrolu, tada ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju iz članka 12.a Direktive 73/239/EEZ.”

2. Članak 16. stavak 5.c zamjenjuje se sljedećim:

„5.c Ovaj članak ne sprečava nadležno tijelo da prenese

— središnjim bankama i drugim tijelima sa sličnom funkcijom u svojstvu monetarne vlasti,

— prema potrebi, drugim državnim tijelima odgovornim za nadzor platnog sustava,

podatke potrebne za izvršavanje njihovih zadaća, niti ne sprečava ova tijela ili institucije da nadležnim tijelima dostave podatke koji im mogu trebati u svrhu stavka 4. Podaci primljeni na ovaj način podliježu uvjetima profesionalne tajne iz ovog članka.”

Članak 25.

Izmjene Direktive 92/96/EEZ

Direktiva 92/96/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članku 14. dodaje se sljedeći stavak:

„1.a Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. društvo za osiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo s odobrenjem za rad u drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt, i ako bi kao posljedica takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava imati udjele postalo društvo kći stjecatelja ili bi dospjelo pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 12.a Direktive 79/267/EEZ.”

2. Članak 15. stavak 5.c zamjenjuje se sljedećim:

„5.c Ovaj članak ne sprečava nadležno tijelo da prenese

— središnjim bankama i drugim tijelima sa sličnom funkcijom u svojstvu monetarne vlasti

— prema potrebi, drugim državnim tijelima odgovornim za nadzor platnog sustava,

podatke potrebne za izvršavanje njihovih zadataka, niti ne sprečava ova tijela ili institucije da nadležnim tijelima prosljede podatke koji im mogu trebati u svrhu stavka 4. Podaci primljeni na ovaj način podliježu uvjetima profesionalne tajne iz ovog članka.”

Članak 26.

Izmjene Direktive 93/6/EEZ

Prva i druga alineja članka 7. stavka 3. Direktive 93/6/EEZ zamjenjuju se sljedećim:

„— ‚financijski holding‘ znači financijska institucija čija su društva kćeri isključivo ili pretežno investicijska društva ili druge financijske institucije, od kojih je barem jedno investicijsko društvo koje nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*)

— ‚mješoviti holding‘ znači matično društvo koje nije financijski holding ni investicijsko društvo niti mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ, čija društva kćeri obuhvaćaju barem jedno investicijskog društvo.

(*) SL L 35, 11.2.2003.”

Članak 27.

Izmjene Direktive 93/22/EEZ

Direktiva 93/22/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članku 6. dodaju se sljedeći stavci:

„Potrebno je savjetovati se s nadležnim tijelom uključene države članice odgovornim za nadzor kreditnih institucija ili društava za osiguranje prije izdavanja odobrenja za rad investicijskom društvu koje je:

(a) društvo kći kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira i kreditnu instituciju ili društvo za osiguranje s odobrenjem za rad u Zajednici.

Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. međusobno se savjetuju prilikom ocjene podobnosti dioničara i ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugim društvom unutar iste grupe. Međusobno razmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad i tijekom redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”

2. Članak 9. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. investicijsko društvo, kreditna institucija ili društvo za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili matično društvo investicijskog društva, kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira investicijsko društvo, kreditnu instituciju ili društvo za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici i, ako bi kao posljedica takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava imati udjele postalo društvo kći stjecatelja ili bi dospjelo pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 6.”

Članak 28.

Izmjene Direktive 98/78/EZ

Direktiva 98/78/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. točke (g), (h), (i) i (j) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) ‚sudjelujuće društvo‘ znači društvo koje je ili matično društvo ili neko drugo društvo koje sudjeluje u drugom društvu ili je povezano s drugim društvom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;

(h) ‚povezano društvo‘ znači društvo kći ili neko drugo društvo u kojem jedno društvo ima udjele ili društvo koje je povezano s drugim društvom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;

(i) ‚osiguravateljni holding znači matično društvo‘ čija je glavna djelatnost stjecanje i posjedovanje udjela u društvima kćerima, s time da su ta društva kćeri isključivo ili pretežno društva za osiguranje, društva za reosiguranje, ili društva za osiguranje iz država nečlanica, pri čemu je najmanje jedno društvo kći društva za osiguranje, koje nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*);

(j) ‚mješoviti osiguravateljni holding znači matično društvo koje nije društvo za osiguranje‘ društvo za osiguranje države nečlanice, društvo za reosiguranje, osiguravateljni holding ili mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ, čije je barem jedno društvo kći društva za osiguranje.

(*) SL L 35, 11.2.2003.”

2. U članku 6. stavku 3. dodaje se sljedeća rečenica:

„Ako nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev za provjeru samo ne provodi provjeru, može u njoj sudjelovati ako to želi.”

3. Članak 8. stavak 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice propisuju društvima za osiguranje da uspostave odgovarajuće postupke za upravljanje rizicima i mehanizme za unutarnju kontrolu, uključujući propisne postupke za izvješćivanje i računovodstvene postupke radi

utvrđivanja, kvantificiranja, praćenja i kontrole transakcija navedenih u stavku 1. Države članice također propisuju da društva za osiguranje barem jednom godišnje prijavljuju nadležnim tijelima sve značajnije transakcije. Ove postupke i mehanizme nadziru nadležna tijela.”

4. Dodaju se sljedeći članci:

„Članak 10.a**Suradnja s nadležnim tijelima u trećim zemljama**

1. Na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu, Komisija može Vijeću dati prijedloge za sklapanje sporazuma s jednom ili više trećih zemalja u vezi s načinima provođenja dodatnog nadzora nad sljedećim društvima:

(a) društvima za osiguranje koja kao sudjelujuća društva imaju društva u smislu članka 2. sa sjedištem u trećoj zemlji; i

(b) društvima za osiguranje u državi nečlanici koja kao sudjelujuća društva imaju društva u smislu članka 2. sa sjedištem u Zajednici.

2. Sporazumima iz stavka 1. posebno se nastojati osigurati da:

(a) nadležna tijela država članica dobiju podatke koji su im potrebni za dodatni nadzor društava za osiguranje koja imaju sjedište u Zajednici i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima izvan Zajednice; i

(b) da nadležna tijela trećih zemalja dobiju podatke koji su im potrebni za dodatni nadzor društava za osiguranje koja imaju sjedište na njihovom teritoriju i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima u jednoj ili više država članica.

3. Komisija i Odbor za osiguranje provjeravaju rezultate pregovora iz stavka 1. i nastalu situaciju.

Članak 10.b**Upravljačka tijela osiguravateljnog holdinga**

Države članice propisuju da osobe koje upravljaju osiguravateljnim holdingom budu ugledne i da imaju dovoljno

iskustva za obavljanje takvih zadataka.”

5. U Prilogu I.1.B dodaje se sljedeći stavak:

„Ako između društava unutar grupe za osiguranje nema kapitalne povezanosti, nadležno tijelo utvrđuje koji srazmjerni udio će se uzeti u obzir.”

6. U Prilogu I.2. dodaje se sljedeća točka:

„2.4.a Povezane kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije

Pri izračunavanju prilagođene solventnosti društva za osiguranje, koje je sudjelujuće društvo u kreditnoj instituciji, investicijskom društvu ili financijskoj instituciji, na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz članka 16. stavka 1. Direktive 73/239/EEZ i članka 18. Direktive 79/267/EEZ o odbitku takvih udjela, kao i odredbe o mogućnosti država članica da pod određenim uvjetima dozvole korištenje alternativnih metoda i da dozvole da se takvi udjeli ne odbijaju.”

Članak 29.

Izmjene Direktive 2000/12/EZ

Direktiva 2000/12/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) Točka 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. „sudjelovanje u svrhu konsolidiranog nadzora, i u svrhu članka 34. stavka 2. točaka 15. i 16.’ znači sudjelovanje u smislu prve rečenice članka 17. Direktive 78/660/EEZ, ili posredno ili neposredno držanje 20 % ili više glasačkih prava ili u kapitalu društva;”

(b) Točke 21. i 22. zamjenjuju se sljedećim:

„21. ‚financijski holding’ znači financijska institucija, čije su društva kćeri isključivo ili pretežno kreditne institucije ili financijske institucije, s time da je barem jedno društvo kći institucija, a nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*);

22. ‚mješoviti holding’ znači matično društvo koje nije financijski holding, kreditna institucija ili mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ čija društva kćeri obuhvaćaju najmanje jednu kreditnu instituciju;

(*) SL L 35, 11.2.2003.”

2. Članku 12. dodaje se sljedeći stavak:

„Potrebno je savjetovanje s nadležnim tijelom uključene države članice koje je odgovorno za nadzor društava za osiguranje ili investicijskih društava prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji koja je:

(a) društvo kći društva za osiguranje ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(b) društvo kći matičnog društva nekog društva za osiguranje ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe koja kontrolira društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u Zajednici.

Odgovarajuća nadležna tijela iz prvog i drugog stavaka međusobno se savjetuju prije svega prilikom ocjene podobnosti dioničara i ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugog subjekta iste grupe. Međusobno izmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad i redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”

3. Članak 16. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. kreditna institucija, društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili je matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili je fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici, i ako bi kao posljedica takvog stjecanja, institucija u kojoj stjecatelj namjerava imati udjele postala društvo kći stjecatelja ili bi dospjela pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 12.”

4. Članak 34. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) U prvom podstavku točke 12. i 13. zamjenjuju se sljedećim:

„12. udjeli u drugim kreditnim i financijskim institucijama koji iznose više od 10 % njihovog kapitala;

13. podređena potraživanja i instrumenti iz članka 35. i članka 36. stavka 3. koje kreditna institucija ima u odnosu na kreditne i financijske institucije u kojima ima udjele koji u svakom pojedinom slučaju premašuju 10 % kapitala;

14. udjeli u drugim kreditnim i financijskim institucijama do 10 % njihovog kapitala, podređena potraživanja i instrumenti iz članka 35. i članka 36. stavka 3. koje kreditna institucija ima u odnosu na kreditne i financijske institucije osim onih iz točaka 12. i 13. ovog podstavka, u odnosu na ukupni iznos takvih udjela, podređenih potraživanja i instrumenata koji premašuju 10 % izračunanih vlastitih sredstava te kreditne institucije prije odbitka stavki iz točaka od 12. do 16. ovog podstavka;

15. udjeli u smislu članka 1. stavka 9. koje kreditna institucija ima u:

— društvu za osiguranje u smislu članka 6. Direktive 73/239/EEZ, članka 6. Direktive 79/267/EEZ ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*),

— društvima za reosiguranje u smislu članka 1. točke (c) Direktive 98/78/EZ,

— osiguravateljnim holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ;

16. svaka od sljedećih stavki koje kreditna institucija ima u odnosu na subjekte utvrđene u točki (15) u kojoj kao udjele ima:

— instrumente iz članka 16. stavka 3. Direktive 73/239/EEZ,

— instrumente iz članka 18. stavka 3. Direktive 79/267/EEZ;

(*) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.”

(b) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se udjeli u drugoj kreditnoj instituciji, financijskoj instituciji, društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, ili u osiguravateljnom holdingu, drže privremeno u svrhu pružanja financijske pomoći pri reorganizaciji i spašavanju tog subjekta, nadležno tijelo može odustati od odredbi o odbitku iz točaka od 12. do 16.

Kao alternativa odbitku stavki iz točaka 15. i 16. države članice mogu dozvoliti svojim kreditnim institucijama da na odgovarajući način primijene metode 1, 2, ili 3 Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ. Metoda 1 (Računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno tijelo sigurno da postoji zadovoljavajuća razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole za subjekte koji bi bili uključeni u opseg konsolidacije. Izabrana metoda primjenjuje se dosljedno tijekom vremena.

Države članice mogu propisati da kod izračunavanja vlastitih sredstava na pojedinačnoj osnovi kreditne institucije koje su predmetom konsolidiranog nadzora u skladu s poglavljem 3. ili dodatnog nadzora u skladu s Direktivom 2002/87/EZ ne trebaju odbiti stavke iz točaka od 12. do 16., koje imaju u kreditnim institucijama, financijskim institucijama, društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje ili osiguravateljnim holdinzima koji su uključeni u opseg konsolidiranog ili dodatnog nadzora.

Ova se odredba primjenjuje na sve nadzorne propise koji su u skladu s pravnim aktima Zajednice.”

5. Članak 51. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice ne trebaju ograničenja predviđena u stavicama 1. i 2. primijeniti na udjele u društvima za osiguranje kako je utvrđeno u Direktivi 73/239/EEZ i Direktivi 79/267/EEZ niti na društva za reosiguranje kako je utvrđeno u Direktivi 98/78/EZ.”

6. Zadnja rečenica u članku 52. stavku 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje članak 54.a, konsolidacija financijskog položaja financijskog holdinga nikako ne podrazumijeva da su nadležna tijela dužna samostalno nadzirati financijski holding.”

7. Članak 54. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako su društva povezana u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ, nadležna tijela utvrđuju na koji način se provodi konsolidacija.”

(b) u stavku 4. prvom podstavku briše se treća alineja:

8. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 54.a

Upravljačko tijelo financijskih holdinga

Države članice propisuju da su osobe koje upravljaju financijskim holdingom imaju zadovoljavajući ugled i dovoljno iskustva za obavljanje tih zadataka.”

9. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 55.a

Unutargrupne transakcije s mješovitim holdingom

Ne dovodeći u pitanje odredbe glave V., poglavlja 2., odjeljka 3. ove Direktive, države članice osiguravaju, u slučaju da je matično društvo jedne ili više kreditnih institucija mješoviti holding, da nadležna tijela odgovorna za nadzor ovih kreditnih institucija obavljaju okvirni nadzor nad transakcijama između kreditne institucije, mješovitih holdinga i društava kćeri.

Nadležna tijela zahtijevaju da kreditne institucije uspostave odgovarajuće postupke za upravljanje rizikom i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući propisan sustav izvješćivanja i računovodstveni sustav kako bi se utvrdile, kvantificirale, pratile i kontrolirale transakcije s njihovim matičnim društvima i društvima kćerima. Nadležna tijela zahtijevaju od kreditnih institucija da izvješćuju o svim značajnim transakcijama s ovim poslovnim subjektima osim onih iz članka 48. Ovi postupci i značajne transakcije podliježu nadzoru od strane nadležnih tijela.

Ako su unutargrupne transakcije prijetnja financijskom položaju kreditne institucije, nadležno tijelo odgovorno za nadzor te institucije poduzima odgovarajuće mjere.”

10. U članku 56. stavku 7. dodaje se sljedeća rečenica:

„Ako nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev za provjeru samo ne provodi provjeru, može u njoj sudjelovati ako to želi.”

11. Dodaje se sljedeći članak:

„Članak 56.a

Matična društva iz trećih zemalja

Ako kreditna institucija čije je matično društvo kreditna institucija ili financijski holding sa sjedištem izvan Zajednice nije predmet konsolidiranog nadzora na temelju članka 52., nadležna tijela provjeravaju je li kreditna institucija predmet konsolidiranog nadzora od strane nadležnih tijela treće zemlje, koji je istovjetan nadzoru koji propisuju odredbe utvrđene u članku 52. Nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za konsolidirani nadzor, kada bi se primjenjivao četvrti podstavak, provodi provjeru na zahtjev matičnog društva ili reguliranog subjekta s odobrenjem za rad u Zajednici ili na vlastitu inicijativu. Nadležno tijelo savjetuje se s ostalim uključenim nadležnim tijelima.

Savjetodavni odbor za bankarstvo može dati opće smjernice po pitanju je li vjerojatno da će način konsolidiranog nadzora od strane nadležnih tijela u trećim zemljama postići cilj konsolidiranog nadzora kako je utvrđeno ovim poglavljem, u odnosu na kreditne institucije čije matično društvo ima sjedište izvan Zajednice. Odbor redovito preispituje takve smjernice i uzima u obzir sve promjene u načinu konsolidiranog nadzora koji primjenjuju ta nadležna tijela.

Nadležno tijelo zaduženo za provođenje provjere iz drugog podstavka dužno je uzeti u obzir svaku smjernicu. U tu svrhu prije donošenja odluke nadležno tijelo savjetuje se s Odborom.

Ako nema istovjetnog nadzora, države članice analogno primjenjuju odredbe iz članka 52. za kreditne institucije.

Kao alternativu države članice mogu dozvoliti svojim nadležnim tijelima primjenu drugih odgovarajućih tehnika nadzora kojima se postižu ciljevi konsolidiranog nadzora kreditnih institucija. Za te tehnike, nakon savjetovanja s drugim uključenim nadležnim tijelima, odobrenje moraju dati nadležna tijela koja bi bila odgovorna za konsolidirani nadzor. Nadležna tijela mogu posebno tražiti osnivanje financijskog holdinga sa sjedištem u Zajednici i primijeniti odredbe o konsolidiranom nadzoru na konsolidirani položaj tog financijskog holdinga.

Tim se metodama treba postići cilj konsolidiranog nadzora kako je utvrđeno u ovom poglavlju i o tome treba obavijestiti druga nadležna tijela i Komisiju.”

POGLAVLJE V.

DRUŠTVA ZA UPRAVLJANJE

Članak 30.

Društva za upravljanje

Do daljnjeg usklađivanja sektorskih pravila, države članice osiguravaju uključivanje društava za upravljanje:

- (a) u opsegu konsolidiranog nadzora kreditnih institucija i investicijskih društava i/ili u opsegu dodatnog nadzora društava za osiguranje u grupi osiguravatelja; i
- (b) ako je grupa financijski konglomerat, u opsegu dodatnog nadzora u smislu ove Direktive.

Za primjenu prvog stavka države članice utvrđuju ili svojim nadležnim tijelima daju ovlasti da odluče po kojim će sektorskim propisima (bankarski sektor, osiguravateljni sektor ili sektor investicijskih usluga) društva za upravljanje biti uključena u konsolidirani i/ili dodatni nadzor iz točke (a) prvoga stavka. Za potrebe primjene ove odredbe, relevantni sektorski propisi u obliku i o opsegu uključivanja financijskih institucija (ako su društva za upravljanje uključena u opseg konsolidiranog nadzora kreditnih institucija i investicijskih društava) i društava za reosiguranje (ako su društva za upravljanje uključena u opseg dodatnog nadzora društava za osiguranje) primjenjuju se *mutatis mutandis* na društva za upravljanje. Za potrebe dodatnog nadzora iz točke (b) prvog stavka, prema društvu za upravljanje postupa se kao prema dijelu sektora u koji je ono uključeno na osnovu točke (a) prvog stavka.

Ako je društvo za upravljanje dio financijskog konglomerata, tada svako upućivanje na pojmove „regulirani subjekt” i „nadležno tijelo” odnosno „odgovarajuće nadležno tijelo” u smislu ove Direktive podrazumijevaju značenje društva za upravljanje i tijela nadležnog za nadzor društava za upravljanje. Ovo se *mutatis mutandis* primjenjuje i na grupe iz točke (a) prvog stavka.

POGLAVLJE VI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

Izvešće Komisije

1. Komisija do 11. kolovoza 2007. Odboru za financijske konglomerate iz članka 21. dostavlja izvješće o načinu rada u državama članicama u kojem će, ako je potrebno, predložiti daljnje usklađivanje u odnosu na:

- uključivanje društava za upravljanje u nadzor na razini grupe,
- odabir i primjenu metoda za izračun adekvatnosti kapitala utvrđenih u Prilogu I.,
- definicije pojmova „značajne unutargrupne transakcije” i „značajne koncentracije rizika” kao i „nadzor nad unutargrupnim transakcijama i koncentracijom rizika” iz Priloga II., posebno u pogledu uvođenja količinskih ograničenja i kvalitativnih zahtjeva u tu svrhu,
- intervala u kojima su financijski konglomerati obavezni provesti izračun zahtjeva adekvatnosti kapitala kako je određeno u članku 6. stavku 2. i izvijestiti koordinatora o značajnim koncentracijama rizika kako je određeno u članku 7. stavku 2.

Komisija se prije podnošenja prijedloga savjetuje s Odborom.

2. U roku godinu dana od postizanja dogovora ne međunarodnoj razini o propisima za eliminaciju dvostruke uporabe vlastitog kapitala u financijskoj grupi, Komisija provjerava kako odredbe ove Direktive uskladiti s tim međunarodnim sporazumima i, ako je potrebno, izraditi odgovarajuće prijedloge.

Članak 32.

Prijenos

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 11. kolovoza 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice osiguravaju da se odredbe iz prvog podstavka prvi put primjenjuju pri nadzoru financijskih izvještaja za poslovnu godinu koja počinje 1. siječnja 2005. ili tijekom te kalendarske godine.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 34.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 2002.

Za Europski Parlament

Predsjednik

P. COX

Za Vijeće

Predsjednica

M. FISCHER BOEL

PRILOG I.

ADEKVATNOST KAPITALA

Dotadni zahtjevi adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata financijskog konglomerata iz članka 6. stavka 1. izračunavaju se u skladu s tehničkim načelima i jednom od metoda opisanih u ovom Prilogu.

Ne dovodeći u pitanje odredbe iz sljedećeg stavka, države članice prepuštaju svojim nadležnim tijelima, ako ona preuzmu ulogu koordinatora nad određenim financijskim konglomeratom, da nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom odluče koju će metodu taj financijski konglomerat primijeniti.

Države članice mogu propisati da se izračun treba provesti u skladu s odgovarajućom metodom iz ovog Priloga, ako je na čelu financijskog konglomerata regulirani subjekt koji u dotičnoj državi članici ima odobrenje za rad. Ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., tada države članice dozvoljavaju primjenu bilo koje od metoda opisanih u ovom Prilogu, osim u slučaju kada su odgovarajuća nadležna tijela u istoj državi članici, u kojem slučaju država članica može propisati primjenu samo jedne od tih metoda.

I. Tehnička načela**1. Opseg i oblik izračuna dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala**

Bez obzira koja metoda se primjenjuje, ako je subjekt društvo kći i ima manjak solventnosti ili, u slučaju kada to nije regulirani subjekt iz financijskog sektora pa ima manjak fiktivne solventnosti, tada treba uzeti u obzir ukupan manjak solventnosti društva kćeri. Ako je u ovom slučaju, po mišljenju koordinatora, odgovornost matičnog društva koje je imatelj udjela u kapitalu isključivo i nedvosmisleno ograničena na taj dio kapitala, koordinatorski može dozvoliti da se manjak solventnosti društva kćeri uzima u obzir u razmjernoj visini.

Ako između subjekata u financijskom konglomeratu ne postoji kapitalna povezanost, koordinatorski nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima odlučuje koji srazmjerni udio treba uzeti u obzir imajući u vidu jamstvo koje proizlazi iz postojećih odnosa.

2. Ostala tehnička načela

Bez obzira koja se metoda koristi za izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, kako je to utvrđeno u odjeljku II. ovog Priloga, koordinatorski, a ako je potrebno i ostala nadležna tijela, osigurava da se primjenjuju sljedeća načela:

- i. treba eliminirati višestruku uporabu stavaka koji na razini financijskog konglomerata mogu biti iskazani kao vlastita sredstva, kao i svako drugo neprimjereno stvaranje unutargrupnih vlastitih sredstava; kako bi se osiguralo da ne nastane višestruka upotreba vlastitog kapitala i stvaranje unutargrupnih vlastitih sredstava, nadležna tijela analogno će upotrijebiti mjerodavna načela iz odgovarajućih sektorskih propisa;
- ii. do daljnjeg usklađivanja sektorskih propisa zahtijevana solventnost pojedinog financijskog sektora u financijskom konglomeratu bit će pokrivena vlastitim sredstvima prema odgovarajućim sektorskim propisima; u slučaju manjka vlastitih sredstava na razini financijskog konglomerata, samo one stavke vlastitih sredstava koja se mogu iskazati prema sektorskim propisima (među-sektorski kapital) mogu se uzeti u obzir kod provjere jesu li ispunjeni uvjeti dodatnih zahtjeva solventnosti;

ako sektorski propisi predviđaju ograničenja glede prihvatljivosti određenih instrumenata vlastitog kapitala, koji se mogu klasificirati kao među-sektorski kapital, ta se ograničenja primjenjuju na odgovarajući način prilikom izračuna vlastitih sredstava na razni financijskog konglomerata;

prilikom izračuna vlastitih sredstava na razini financijskog konglomerata, nadležna tijela prilikom provjere zadovoljavaju li vlastita sredstva ciljeve propisa o adekvatnosti kapitala, trebaju uzeti u obzir učinkovitost prenošenja vlastitih sredstava unutar grupe s jednog pravnog subjekta na drugi i jesu li slobodno raspoloživa unutar grupe;

ako se za neregulirani subjekt u financijskom sektoru izračunava fiktivni zahtjev solventnosti u skladu s odjeljkom II. ovog Priloga, fiktivni zahtjev solventnosti predstavlja zahtijevani kapital prema dotičnim sektorskim propisima, koji vrijede kao da je taj subjekt regulirani subjekt tog financijskog sektora; kod društava za upravljanje zahtjev solventnosti je zahtijevani kapital iz članka 5.a stavka 1. točke (a) Direktive 85/611/EEZ; fiktivni zahtijevani kapital za mješoviti financijski holding izračunava se na temelju sektorskih propisa za najznačajniji financijski sektor u financijskom konglomeratu.

II. Tehničke metode izračunavanja

Metoda 1: Metoda „Računovodstvena konsolidacija”

Izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala izračunavaju se kao razlika između:

- i. vlastitih sredstava financijskog konglomerata izračunanih na temelju konsolidiranog položaja grupe; prihvatljive stavke koje ulaze u izračun u skladu su s mjerodavnim sektorskim propisima;

i

- ii. zbroja zahtjeva solventnosti za svaki zasebni financijski sektor zastupljen u grupi;

zahtjev solventnosti za svaki zasebni financijski sektor izračunava se u skladu s odgovarajućim sektorskim propisima.

Kad je riječ o sektorskim propisima, za kreditne institucije je to posebno Direktiva 2000/12/EZ, glava V., poglavlje 3., za društva za osiguranje Direktiva 98/78/EZ, a za kreditne institucije i investicijska društva Direktiva 93/6/EEZ.

U slučaju nereguliranih subjekata u financijskom sektoru koji ne ulaze u gore opisane sektorske izračune zahtjeva solventnosti izračunava se fiktivni zahtjev solventnosti.

Razlika ne smije biti negativna.

Metoda 2: Metoda „Dedukcija i agregacija”

Izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala u reguliranim subjektima financijskog konglomerata provodi se na temelju financijskih izvještaja svakog pojedinog društva u grupi.

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala izračunavaju se kao razlika između:

- i. zbroja vlastitih sredstava svakog pojedinog reguliranog i nereguliranog subjekta iz financijskog sektora u financijskom konglomeratu; prihvatljivi elementi utvrđeni su u mjerodavnim sektorskim propisima;

i

- ii. zbroja

— zahtjeva solventnosti za svaki regulirani i neregulirani subjekt financijskog sektora u grupi; zahtijevana solventnost izračunava se u skladu s mjerodavnim sektorskim propisima, i

— knjigovodstvene vrijednosti udjela u drugim subjektima unutar grupe.

U slučaju subjekata iz nereguliranog financijskog sektora izračunava se fiktivni zahtijevana solventnost. Vlastita sredstva i zahtjev solventnosti uzimaju se u obzir u razmjernom udjelu kako je to utvrđeno u članku 6. stavku 4. i u skladu s odjeljkom I. ovog Priloga.

Razlika ne smije biti negativna.

Metoda 3: Metoda „Knjigovodstvene vrijednosti/zahtijevane dedukcije”

Izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala u reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu provodi se na temelju financijskih izvještaja svakog pojedinog društva u grupi.

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala izračunavaju se kao razlika između:

i. vlastitih sredstava matičnog društva ili subjekta na čelu financijskog konglomerata; prihvatljive stavke su one koje su u skladu s mjerodavnim sektorskim propisima;

i

ii. zbroja

— zahtjeva solventnosti matičnog društva ili društva koje je na čelu, utvrđenog u točki i., te

— višeg od dva iznosa: knjigovodstvene vrijednosti udjela prvog društva u drugim društvima u grupi ili zahtjeva solventnosti tih društava; zahtjev solventnosti tih društava uzima se u obzir prema srazmjernom udjelu u skladu s člankom 6. stavkom 4. i odjeljkom I. ovog Priloga.

U slučaju nereguliranih subjekata u financijskom sektoru izračunava se fiktivni zahtjev solventnosti. Kod procjene stavaka koji ulaze u izračun dodatne zahtijevane adekvatnosti kapitala udjeli se mogu vrednovati prema metodi udjela u skladu s opcijom određenom člankom 59. stavkom 2. točkom (b) Direktive 78/660/EEZ.

Razlika ne smije biti negativna.

Metoda 4: Kombinacija metoda 1, 2 i 3

Nadležna tijela mogu odobriti kombinaciju metoda 1, 2 i 3, ili kombinaciju dvije od tih metoda.

—

PRILOG II.

TEHNIČKA PRIMJENA ODREDBI O UNUTARGRUPNIM TRANSAKCIJAMA I O KONCENTRACIJI RIZIKA

Koordinator, nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima, utvrđuje o kojoj vrsti transakcija i rizika regulirani subjekti u pojedinom finansijskom konglomeratu trebaju izvješćivati u skladu s odredbama iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 2. o izvješćivanju o unutargrupnim transakcijama i o koncentraciji rizika. Prilikom donošenja definicije ili davanja mišljenja o vrsti transakcije i rizika, koordinator i odgovarajuća nadležna tijela uzimaju u obzir specifičnu strukturu grupe i upravljanje rizikom dotičnog finansijskog konglomerata. Kako bi se utvrdilo koje značajne unutargrupne transakcije i značajne koncentracije rizika trebaju biti predmet izvješća u skladu s odredbama iz članaka 7. i 8., koordinator će nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom definirati odgovarajuće pragove na temelju regulatornih vlastitih sredstava i/ili tehničkih pričuva.

Prilikom nadzora unutargrupnih transakcija i koncentracije rizika, koordinator će posebno pratiti eventualne rizike negativnih međusobnih utjecaja u finansijskom konglomeratu, rizik sukoba interesa, rizik zaobilaženja sektorskih propisa kao i razinu ili opseg rizika.

Kako bi se izbjeglo zaobilaženje sektorskih propisa, države članice svojim nadležnim tijelima dozvoljavaju da na razini finansijskog konglomerata primijene sektorske propise na unutargrupne transakcije i na koncentraciju rizika.
